

Chapter

14

การบริหารจัดการความพร้อมของ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ต่อการบูรณาการความร่วมมือ สู่ประชาคมอาเซียน*

Administration of Readiness
for Integrated Co-Operation with ASEAN
of The National University of Laos

บุญเสริฐ สานยาวงค์**

วัลลภ ศัพท์พันธุ์***

-
- * วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
 - ** นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
 - *** ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร. วัลลภ ศัพท์พันธุ์ อาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาจากบุคลากรของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวจำนวน 315 คน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการความพร้อมของบุคลากรมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบุคลากร อยู่ในระดับมาก และด้านงบประมาณ อยู่ในระดับน้อย และการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความพร้อมด้านบุคลากรของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ที่มี อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งในการรับราชการ ระยะเวลาในการรับราชการ และคณะที่สังกัด ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรที่มีรายได้ต่อเดือน ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สภาพปัญหา และอุปสรรคพบว่า ด้านบุคลากรยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ด้านงบประมาณยังไม่เพียงพอที่จะใช้ในการบริหารตามแผนการพัฒนาในการบริหารการศึกษา ด้านหลักสูตรยังไม่มีโครงสร้างหลักสูตร และจำนวนหน่วยกิตให้มีความใกล้เคียงกับประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน ด้านอาคารสถานที่ยังไม่ เพียงพอกับการจัดการเรียนการสอน และด้านการบริหารทั่วไปแต่ละคณะยังไม่สอดคล้องตามแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย และยังไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญและความมีมนุษยสัมพันธ์ของบุคลากร

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ/ การบูรณาการ/ ความร่วมมือ/ ประชาคมอาเซียน/ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

Abstract

This research studied 315 personnel of the National University of Laos utilizing Social Science software. The results indicated that that administration of the readiness of personnel of the National University of Laos for the integration of cooperation with ASEAN was at an overall level of 'medium'. When various factors were considered personnel was found to be of a high level and budget was at a low level, while

comparison of the university personnel in terms of age, educational level, position, length of time employed at the university, and Faculty revealed no significant differences in opinions towards readiness for ASEAN integration, where those of different wages did when the level of statistical significance was set at .05. Problems and obstacles to ASEAN integration were that personnel did not receive adequate ongoing development support; budgets for pursuing the educational development plan were not sufficient; there was curriculum plan and the number of units studied were not congruent with other ASEAN member states; buildings were not adequate, safe or numerous enough to answer needs and not well maintained for their purposes, and; general administration did not realize the importance and role of unity and good human relations among personnel.

Keywords: Administration/ Integrated/ Co-Operation/ ASEAN/ National University of Laos

บทนำ

จากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของโลกที่รุนแรง ในเดือนตุลาคม ปี 2003 เหล่าผู้นำอาเซียนจึงได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือของอาเซียนที่เรียกว่า ข้อตกลงบาหลี 2 เพื่อแสดงความเห็นชอบให้จัดตั้ง ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community-AC) และมีการประกาศใช้กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) ขึ้น โดยมีแบบอย่างมาจากสหภาพยุโรป (European Union: EU) การจัดตั้งประชาคมอาเซียนนี้จะทำให้อาเซียนรวมตัวกันเป็นชุมชนหรือประชาคมเดียวกัน มีความเข้มแข็งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม มีศักยภาพในการแข่งขัน สำหรับแผนดำเนินงานของประชาคมอาเซียนประกอบด้วยความร่วมมือ 3 เสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community-ASC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community-AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community-ASCC)

ประเทศลาวเป็นประเทศหนึ่งในสมาชิกกลุ่มประชาคมอาเซียน ซึ่งเป็นประเทศที่มีขนาดเล็ก แต่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ มีประชากร มีภาษาและตัวอักษรเป็นของตัวเอง ทั้งได้สร้างความมั่งคั่งด้านวรรณคดี-อักษรศาสตร์ มาตั้งแต่อดีต ภายหลังการปฏิวัติ ในปี ค.ศ. 1975 ภายใต้งานำของพรรคประชาชนปฏิวัติลาว ทำให้ประเทศลาวเล็งเห็นความสำคัญของความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน เพื่อช่วยกันประสานศักยภาพแต่ละประเทศสมาชิก ก่อให้เกิดความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของภูมิภาค โดยรวม ดังนั้น ลาวจึงสนับสนุนให้อาเซียนดำเนินการเพื่อเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ให้แล้วเสร็จใน ปี 2015 เพื่อให้อาเซียนมีฐานการผลิตร่วมกัน โดยเปิดเสรีทั้งการค้าเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานที่มีทักษะ รวมทั้งการค้าเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างอิสระ และอีกอย่างที่สำคัญที่สุดคือการศึกษา ดังนั้น รัฐบาลลาวจึงได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษามาเป็นโครงการบูรณมิติ (โครงการที่ต้องดำเนินเป็นอันดับแรก) ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และลบล้างความยากจน

จากสภาพการและปัญหาต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ได้ทำให้รัฐบาลลาวตระหนักถึงเรื่องระบบการศึกษา การจัดการศึกษาจึงได้ถูกกำหนดในระบบการศึกษาแห่งชาติ ภาคที่ 2 ของกฎหมายการศึกษา ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีสาระสำคัญคือ “ระบบการศึกษาแห่งชาติเป็นระบบเอกภาพซึ่งประกอบด้วยการศึกษาในโรงเรียน และนอกโรงเรียนเคียงคู่กันไปในทุกระดับชั้น ทุกชั้นการศึกษา โดยมีเนื้อหาหลักสูตร และฐานะเท่าเทียมกัน ระบบการศึกษาแห่งชาติแบ่งเป็นชั้นและชั้นเรียนต่างๆ นับแต่การศึกษาก่อนวัยเรียน ถึงการศึกษาขั้นสูง” แต่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาแต่ระดับการศึกษาขั้นสูง (ระดับอุดมศึกษาของประเทศลาว)

การบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน ได้ทำให้สมาชิกประเทศอาเซียนต้องพบกับการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ และจะทำให้ทุกประเทศอาเซียนต้องมีการตื่นตัวอย่างยิ่งที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น สิ่งที่จะเตรียมประชากรของแต่ละประเทศให้มีความพร้อมรับมือกับเปลี่ยนแปลงได้ดีที่สุดประการหนึ่งก็คือ เรื่องของความพร้อมทางด้านการศึกษา ดังนั้น ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นประชาชนลาวคนหนึ่งจึงตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้และมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการเตรียมความพร้อมของการศึกษาลาวต่อการเข้าเป็นประชาคมอาเซียน โดยสถาบันการศึกษาที่มีความสำคัญยิ่งคือ สถาบันการศึกษาของประเทศลาว

ว่ามีความพร้อมในระดับใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศลาวยังอยู่ในขอบเขตที่จำกัดและอยู่ในระหว่างการพัฒนาในทุกๆ ด้าน เพราะผลวิจัยในครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงระดับความพร้อมด้านการจัดการศึกษาของประเทศลาวเพื่อสามารถใช้เป็นข้อมูลนำเข้า (Input) ที่สำคัญต่อการกำหนดแนวทางในการเตรียมสร้างและพัฒนาความพร้อมด้านการจัดการศึกษาของประเทศลาวต่อไป ทั้งนี้ เพราะผู้วิจัยเห็นว่าประเทศลาวมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญต่อบทบาทการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเตรียมการรองรับการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน ประเทศลาวจะเตรียมพร้อมในด้านใดบ้าง และแต่ละด้านเหล่านั้น ประเทศลาวมีความพร้อมเพียงใด เพราะการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ในครั้งนี้หากประเทศใดก็ตามที่มีการเตรียมความพร้อมที่ถูกต้องและเหมาะสม ย่อมจะมีโอกาสที่พัฒนาและใช้ประโยชน์จากการเข้าเป็นประชาคมอาเซียนได้ดีกว่าและสามารถใช้ความพร้อมดังกล่าวให้เกิดประโยชน์สูงสุด ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาในหัวข้อการบริหารจัดการความพร้อมของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการความพร้อมของบุคลากรมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน
2. เพื่อเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ตำแหน่งในการรับราชการ ระยะเวลาในการรับราชการ และคณะที่สังกัด
3. เพื่อศึกษาปัญหา และอุปสรรค ในการบริหารจัดการความพร้อมของบุคลากรมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้
 1. **ขอบเขตเนื้อหา** การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาดมกรอบแนวคิดของการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการความพร้อมของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 2 ตัวแปร คือ

1.1 ตัวแปรอิสระ คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ 1) อายุ 2) ระดับการศึกษา 3) รายได้ต่อเดือน 4) ตำแหน่งในการรับราชการ 5) ระยะเวลาในการรับราชการ และ 6) คณะที่สังกัด

1.2 ตัวแปรตาม คือ การบริหารจัดการความพร้อมของมหาวิทยาลัย แห่งชาติลาว ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านบุคลากร 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านหลักสูตร 4) ด้านอาคารสถานที่ 5) ด้านการบริหารทั่วไป

2. ขอบเขตด้านประชากร การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกเอาเฉพาะ ผู้บริหาร ครูอาจารย์ และพนักงานทั่วไป ทั้ง 11 คณะ ของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว โดยมีประชากรทั้งหมด จำนวน 1,488 คน (สถิติพนักงานและจำนวนนักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติ แต่ปี 2011-2012)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา มกราคม 2012 ถึง กรกฎาคม 2013 รวมระยะเวลาในการศึกษาทั้งสิ้น 19 เดือน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ 1) อายุ 2) ระดับการศึกษา 3) รายได้ต่อเดือน 4) ตำแหน่งในการรับราชการ 5) ระยะเวลาในการรับราชการ 6) คณะที่สังกัด

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความพร้อมของมหาวิทยาลัย แห่งชาติลาว ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน ลักษณะแบบ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert) ในการวัดระดับ ความคิดเห็น จำแนกออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นคำถามปลายเปิด 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบุคลากร 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านหลักสูตร 4) ด้านอาคารสถานที่ 5) ด้านการบริหารทั่วไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับรวบรวมดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและให้ค่าน้ำหนักเป็นคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดบันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

2. นำข้อมูลมาวิเคราะห์และแปลความหมายของคะแนนเพื่อการวิเคราะห์ประเมินการบริหารจัดการความพร้อมของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียนว่าอยู่ในระดับใด โดยใช้คะแนนเป็นตัวชี้วัด

3. การวิเคราะห์การเปรียบเทียบการบริหารจัดการความพร้อมของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ตำแหน่งในการรับราชการ ระยะเวลาในการรับราชการ และคณะที่สังกัด ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) บรรยายลักษณะเชิงพรรณนา

4. การวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามปลายเปิดการบริหารจัดการความพร้อมของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน โดยใช้สถิติค่าความถี่และค่าร้อยละ

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล พบว่า ส่วนมากเป็นผู้ที่มีอายุ 21-30 ปี โดยมีบุคลากรส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งบุคลากรมีรายได้ 2,000,001 ก็บขึ้นไป ในขณะที่บุคลากรมีตำแหน่งเป็นผู้บริหาร และเป็นพนักงานทั่วไป เป็นส่วนน้อย ขณะที่บุคลากรส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการรับราชการ 20 ปี ขึ้นไป และบุคลากรส่วนใหญ่สังกัดคณะคณะวิศวกรรมศาสตร์

ผลการศึกษาการบริหารจัดการความพร้อมของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคลากร มีความพร้อม เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ ด้านการบริหารทั่วไป เป็นอันดับที่ 2 และอันดับสุดท้ายคือ ด้านงบประมาณ

ผลการศึกษากาการบริหารจัดการความพร้อมของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว
ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน ด้านบุคลากร พบว่า โดยภาพรวม
ของด้านบุคลากรมีความพร้อม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามรายชื่อ พบว่า
มีความเข้าใจในระบบการจัดการการเรียนการสอน เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ
มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี เป็นอันดับที่ 2 และอันดับสุดท้าย
คือ การมีบุคลากรที่ตรงตามวุฒิ และมีจำนวนครบตามความต้องการและความเป็น
ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ผลการศึกษากาการบริหารจัดการความพร้อมของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว
ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน ด้านงบประมาณ พบว่า โดยภาพ
รวมของด้านงบประมาณ อยู่ในระดับน้อย เมื่อจำแนกตามรายชื่อ พบว่า มีการจัดสรร
งบประมาณสำหรับแผนหรือโครงการ เพื่อวัตถุประสงค์ในการต่อการบูรณาการ
ความร่วมมือสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ มีงบประมาณ
เพียงพอสำหรับการบริหารจัดการการศึกษาต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียน เป็นอันดับที่ 2 และอันดับสุดท้ายคือ มีการจัดกองทุนสวัสดิการ
เพื่อการศึกษาแก่บุคลากร และนักเรียนอย่างทั่วถึง

ผลการศึกษากาการบริหารจัดการความพร้อมของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว
ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตร พบว่า โดยภาพรวม
ของด้านหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามรายชื่อ พบว่า มีการศึกษา
วิเคราะห์หลักสูตรให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ตามแผนพัฒนาของคณะ เป็นอันดับที่ 1
รองลงมาคือ มีการปรับปรุงรายวิชาในหลักสูตร ให้มีความใกล้เคียงกับประเทศสมาชิก
ในกลุ่มอาเซียน เป็นอันดับที่ 2 และอันดับสุดท้ายคือ มีความพร้อมในการรับถ่ายโอน
หน่วยกิต รายวิชาระหว่างประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียน

ผลการศึกษากาการบริหารจัดการความพร้อมของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว
ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน ด้านอาคารสถานที่ พบว่า โดย
ภาพรวมของด้านอาคารสถานที่ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามรายชื่อ พบว่า
มีอาคารเรียนที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย สำหรับจัดการเรียนการสอน
เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ มีอาคาร สถานที่ ตั้งอยู่ในทำเลที่ตั้งเหมาะสม และ
เอื้ออำนวยต่อการศึกษารียนรู้ ไม่มีมลภาวะรบกวน เช่น มีเสียงดังรบกวน มีกลิ่น
รบกวน เป็นต้น เป็นอันดับที่ 2 และอันดับสุดท้ายคือ มีห้องพักสำหรับบุคลากร
และนักศึกษาที่มาเรียนในคณะของท่านอย่างเพียงพอ

ผลการศึกษากิจการบริหารจัดการความพร้อมของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารทั่วไป พบว่า โดยภาพรวมของด้านการบริหารทั่วไป อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริม อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ที่เน้นความเป็นลาว และท้องถิ่น เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ เพื่อพัฒนาองค์กร เป็นอันดับที่ 2 และอันดับสุดท้ายคือ มีการนำแผนไปใช้ในการพัฒนาระบบเครือข่าย และประสานงานกับเครือข่ายเขตพื้นที่การศึกษา และหน่วยงานอื่นๆ

การทดสอบสมมติฐาน

บุคลากรของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวที่มีอายุต่างกัน มีการบริหารจัดการความพร้อมต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

บุคลากรของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการบริหารจัดการความพร้อมต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

บุคลากรของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวที่มีรายได้ต่างกัน มีการบริหารจัดการความพร้อมต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน

บุคลากรของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวที่มีตำแหน่งในการรับราชการต่างกัน มีการบริหารจัดการความพร้อมต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

บุคลากรของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวที่มีระยะเวลาในการรับราชการต่างกัน มีการบริหารจัดการความพร้อมต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

บุคลากรของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวที่มีคณะที่สังกัดต่างกัน มีการบริหารจัดการความพร้อมต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

จากผลการศึกษากิจการบริหารจัดการความพร้อมของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน ได้มีข้อเสนอแนะ และผู้วิจัยจะได้สรุป 3 อันดับต้น ๆ ดังนี้

ด้านบุคลากร

1. ควรมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง และมีการส่งเสริมให้บุคลากรได้ศึกษาต่อในสาขาวิชาเดียวกันตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ถึงปริญญาเอก
2. ควรสนับสนุนให้บุคลากรมีความเข้าใจในระบบการเรียนการสอน และได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ
3. ควรมีบุคลากรที่ตรงตามวุฒิ และมีจำนวนครบตามความต้องการและความจำเป็น ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ด้านงบประมาณ

1. ควรเพิ่มงบประมาณให้เพียงพอกับความต้องการของแต่ละคณะ ที่จะใช้ในการบริหารตามแผนการพัฒนาในการบริหารการศึกษา
2. ควรเพิ่มงบประมาณด้านการค้นคว้าศึกษาวิจัย และงบประมาณส่งเสริมด้านวิชาการ
3. ควรมีการจัดกองทุนสวัสดิการเพื่อการศึกษาแก่บุคลากร และนักศึกษาอย่างทั่วถึง

ด้านหลักสูตร

1. ควรปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตร และจำนวนหน่วยกิตให้มีความใกล้เคียงกับประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน
2. ควรพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา และทันกับยุคปัจจุบัน
3. ควรมีความพร้อมในการรับถ่ายโอนหน่วยกิต รายวิชาระหว่างประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียน

ด้านอาคารสถานที่

1. ควรมีอาคารเรียนที่มั่นคง มีความปลอดภัย เพียงพอกับการจัดการเรียนการสอน และให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อความสะดวกในการประสานงาน
2. ควรปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ หลอดไฟ พัดลม และปลั๊กไฟต่างๆ ให้พร้อมที่จะใช้งาน
3. ควรมีห้องพักสำหรับบุคลากร และนักศึกษาที่มาเรียนในคณะของท่านอย่างเพียงพอ

ด้านการบริหารทั่วไป

1. ระบบการบริหารภายในคณะยังไม่สอดคล้อง ควรตระหนักถึงความสามัคคีและความมีมนุษยสัมพันธ์ของบุคลากร
2. ควรปรับปรุงแนวทางการบริหารให้เร็วขึ้นกว่าเดิม และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ทันกับการจัดระบบการเรียนการสอน และเพื่อให้ทันกับสภาพของการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน
3. ควรมีการนำแผนไปใช้ในการพัฒนาระบบเครือข่ายและประสานงานกับเครือข่ายเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานอื่นๆ

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการศึกษาการบริหารจัดการความพร้อมของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า มีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความสอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อมตามแนวทางของกฤษดา ทองสังวร (2540) ได้สรุปว่า ความพร้อม หมายถึงคุณสมบัติหรือสภาวะของบุคคลที่พร้อมจะทำงาน หรือทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างมีแนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งขึ้นอยู่กับเตรียมตัวสำหรับการทำกิจกรรมนั้นๆ อย่างพร้อมมูลทั้งความสมบูรณ์ทางร่างกายและจิตใจ ความสนใจหรือแรงจูงใจ ประสิทธิภาพ และการได้รับการฝึกอบรมและมีความสอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของแอนโธนี และเกลส์ (Anthony and Gale, 1996) ได้ให้ความหมายของการเปลี่ยนแปลงไว้ว่า “เป็นความตั้งใจและแนวทางในการเปลี่ยนแปลงที่บุคลากรในองค์กรจัดให้มีการเปลี่ยนแปลงไป”

1.1. ด้านบุคลากร ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การมีความเข้าใจในระบบการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนการสอนเป็นภารกิจหลักของทุกคณะที่จะต้องจัดทำหลักสูตร และดำเนินการสอนให้เป็นไปตามแนวทางนโยบายของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว อันประกอบด้วยมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวมีอาจารย์และผู้บริหารเกือบ 90 เปอร์เซ็นต์ ของบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (แผนพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคมแห่งชาติ 5 ปี ครั้งที่ 7 (2011-2015) ของประเทศลาว) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ควรให้ความสำคัญในการสร้างบุคลากรทางการศึกษา สร้างสถานศึกษา จัดอุปกรณ์ทางการศึกษา สื่อการเรียนการสอน พาหนะ และ

สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการศึกษา รวมทั้งการปฏิบัตินโยบายต่อครูอาจารย์ และผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดทฤษฎีของแมคคินซี (Mckinsey, 1977) กล่าวว่า ปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นภายในองค์กร คือ การขาดแคลนบุคลากร ที่มีทักษะหรือความชำนาญ จึงเป็นอุปสรรคต่อองค์กรที่กำลังขยายตัว ดังนั้น องค์กร จึงต้องมีการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร ตลอดจนการบริหารค่าตอบแทน การประเมินผลการปฏิบัติงาน การโยกย้ายและปรับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่ เพื่อเพิ่มขีด สมรรถนะสูงสุดของบุคลากรอันจะนำไปสู่ผลสำเร็จขององค์กร และยิ่งสอดคล้องกับ กริฟฟิน (Ricky W. Griffin, 1999, p.6) กล่าวว่า Man หมายถึง คนทุกคนที่เกี่ยวข้อง กับระบบนั่นเอง อาจจะไปประกอบไปด้วยผู้บริหารระดับต่างๆ ซึ่งจะมีทั้งผู้บริหารระดับสูง ระดับกลาง และระดับปฏิบัติงาน ครู อาจารย์ พนักงานทั่วไป และอาจประกอบด้วย นักวิชาการในระดับต่างๆ รวมถึงนักศึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่มีความสำคัญไม่น้อยของระบบ ด้วยหรือไม่ก็ย่อมสุดแล้วแต่นักวิชาการทางด้านบริหารระบบจะตัดสินใจ

1.2 ด้านการบริหารทั่วไป ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ มีนโยบาย เกี่ยวกับการส่งเสริม อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีที่เน้นความเป็นลาวและท้องถิ่น ทั้งนี้ เนื่องจากมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวได้มีนโยบายส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้ให้นักศึกษาและอาจารย์ได้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดทฤษฎีของแมคคินซี (Mckinsey) ในปี (1977) กล่าวว่า ผู้บริหารที่บรรลุ ความสำเร็จโดยทั่วไปจะปลูกฝังวัฒนธรรมพิเศษที่แทรกซึมไปทั่ว ทุกด้านขององค์กร ทั้งนี้ เนื่องจากรากฐานของค่านิยมที่องค์กรได้สร้างขึ้นมาจะได้รับอิทธิพลจากปัจจัย หลายๆ อย่าง เช่น ผลผลิต ลักษณะของการแข่งขัน ประเภทของลูกค้า และเทคโนโลยี องค์กรที่ประสบความสำเร็จสูงจะมุ่งค่านิยมที่โดดเด่น เช่น การบริการ คุณภาพ ผลผลิตและบริการ การคิดค้นสิ่งใหม่ๆ ความรวดเร็วหรือประสิทธิภาพในการผลิตและ การให้บริการ และยิ่งสอดคล้องกับแผนนโยบายของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

1.3 ด้านหลักสูตร ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการศึกษาวิเคราะห์ หลักสูตรให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ตามแผนพัฒนาของคณะ ทั้งนี้ เนื่องจากการปฏิบัติตามแนวทางในการเปลี่ยนแปลงของรัฐบาลเพื่อให้มีความทันสมัย โดยการสร้างให้คน มีความรู้ มีสติปัญญา และมีแนวคิดที่ก้าวหน้า ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง ของ Kurt Lewin Change Management Model, 1930 อ้างถึงใน จุฬา เทียนไทย,

2549) การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี (Technological Change) เป็นการมุ่งเน้นเพื่อยกระดับและพัฒนา (Modifying) เทคโนโลยีขององค์การในระบบการบริหารองค์การ โดยจะพิจารณาปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และกระบวนการในการทำงานที่จะช่วยให้สมาชิกในองค์การทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น 2) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง (Structural Change) เป็นการมุ่งเน้นปรับปรุงโครงสร้างให้รองรับกับการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ให้สอดคล้องกันยิ่งขึ้น และ 3) การเปลี่ยนแปลงบุคลากร (People Change) เป็นการเปลี่ยนแปลงโดยเน้นที่สมาชิกขององค์การ ซึ่งเป็นการพิจารณาเพื่อการเปลี่ยนแปลงด้านทัศนคติ ทักษะด้านภาวะผู้นำ ทักษะด้านการสื่อสาร และลักษณะสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2545, หน้า 13-57) ได้ให้แนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาไว้ว่า ให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นไปตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนและสังคมอย่างแท้จริง โดยมีครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของภัญญาณี สิทชิบุศย์ (2553)

1.4 ด้านอาคารสถานที่ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ มีอาคารเรียนที่มีความมั่นคง แข็งแรงปลอดภัย สำหรับการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ เนื่องจากมหาวิทยาลัยได้มีแผนงานโครงการก่อสร้างอาคารอย่างถาวร และมีการดำเนินการติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของกริฟฟิน (Ricky W. Griffin, 1999, p.6) กล่าวว่า Material หมายถึง วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้หรือสิ่งของที่นำมาใช้ผลิตและบริการรวมถึงอาคารสถานที่ ที่ใช้ในการจัดการศึกษา และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของอนุชา ศรีวะโสภา (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ได้ให้ความเห็นว่า ด้านอาคารสถานที่ หมายถึง อาคารสถานที่ในการศึกษาปฐมวัย เช่น อาคารเรียน อาคารประกอบห้องเรียน ห้องจัดกิจกรรม สนามเด็กเล่น รวมถึงบริเวณและวัสดุอุปกรณ์อื่นๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา ดังนั้น การจัดการศึกษาด้านอาคารสถานที่เพื่อให้ตอบสนองความต้องการในการจัดกิจกรรมต่างๆ ควรจัดห้องกิจกรรมให้เหมาะสมและได้มาตรฐานตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้ และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของภัญญาณี สิทชิบุศย์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง

ความร่วมมือในการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี ได้ให้ความเห็นว่า เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องดำเนินการ โดยจะต้องจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ การจัดแหล่งการเรียนรู้ที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จ เช่น อาคารสถานที่ต้องพิจารณาตั้งแต่ความสะอาด การตกแต่งอาคาร และบริเวณโดยคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยและความเป็นระเบียบ มีความร่มรื่นสวยงามอันเป็นแรงจูงใจให้แก่นักเรียนอยากจะมาศึกษา และยังสอดคล้องกับแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวที่ว่า ควรปรับปรุงและก่อสร้างอาคารสถานที่เพื่อรับใช้การเรียนการสอนให้เพียงพอและได้มาตรฐาน โดยได้ดำเนินการประเมินอาคาร ห้องเรียน ที่ทำงาน โต๊ะ เก้าอี้ น้ำ ไฟ ห้องน้ำ ระบบแอร์ พัดลม และประสิทธิภาพในการใช้ เพื่อเสนอแผนปรับปรุง และพัฒนาให้ได้มาตรฐานและเพียงพอกับความต้องการ

1.5 ด้านงบประมาณ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับแผนหรือโครงการเพื่อวัตถุประสงค์ในการรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดสรรงบประมาณยังล่าช้า และมีการนำใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก ทำให้งบประมาณไม่เพียงพอกับความต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ กริฟฟิน (Ricky W. Griffin, 1999, p.6) ได้ให้ความเห็นว่า เงินหรือทรัพย์สินที่มีค่าเป็นเงินของระบบ ซึ่งนับเป็นหัวใจที่สำคัญอย่างหนึ่งของระบบ เช่น เงินทุน เงินสด เงินหมุนเวียน เงินค่าใช้จ่าย หรือเงินรายรับ รายจ่ายต่างๆ เหล่านี้เป็นต้น ถ้าการเงินของระบบไม่ดีพอแล้ว ระบบนั้นย่อมจะประสบกับความยุ่งยากหรืออาจถึงแก่การหายนะได้ เพราะฉะนั้น ระบบธุรกิจทุกชนิดจะต้องมีความระมัดระวังในเรื่องของการเงินเป็นพิเศษ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (สศ.สพ. 2551)* ศึกษาเรื่องการศึกษาคือความร่วมมือของสถาบันการศึกษาของไทยในการรองรับนโยบายการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ได้ให้ความเห็นว่า การจัดทำและเสนอของบประมาณการจัดสรรงบประมาณ การตรวจสอบ ติดตาม

* สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (สศ.สพ. 2551) ศึกษาเรื่องการศึกษาคือความร่วมมือของสถาบันการศึกษาของไทยในการรองรับนโยบายการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

ประเมินผลและรายงานผลการใช้เงินและผลการดำเนินงาน การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา การบริหารการเงิน การบริหารการบัญชี การบริหารพัสดุและสินทรัพย์ และงานอื่นๆ ที่สถานศึกษากำหนด

2. การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน

2.1 อายุ แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน แตกต่างกัน โดยผู้วิจัยพบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยแห่งชาติไม่ว่าจะมีอายุมากหรือน้อย ก็ต้องการให้ที่ทำงานของตนเองได้รับการพัฒนา และเจริญก้าวหน้า ซึ่งสอดคล้องกับ สเตียร์ (Steers, 1977, p. 96) ซึ่งกล่าวไว้ ลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristics) ได้แก่ อายุ ต่อกับงานที่มีความท้าทาย และความหลากหลายของงาน โอกาสมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม บทบาทที่สอดคล้องกับตนเอง มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความผูกพันต่อองค์กรผลตอบแทนในลักษณะต่าง ๆ

2.2 ระดับการศึกษา แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน แตกต่างกัน โดยผู้วิจัยพบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยแห่งชาติทุกคนต่างก็มุ่งหวังให้องค์กรของตนเองพัฒนาเพราะเป็นปัญหาของทุก ๆ คน ไม่ว่าจะเป็นด้านไหนก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับ คูซส์ และโพสเนอร์ (Kouze & Posner, 1995 อ้างถึงใน วรรณภา จันทรศรี, 2553) ระดับการศึกษา เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความร่วมมือในภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา รวมทั้งการจัดโครงสร้างขององค์กรที่เอื้อต่อการพัฒนาการเป็นผู้นำ และยังสอดคล้องกับกิตติ สุทธิสัมพันธ์ (2542 อ้างถึงใน ทิพาภรณ์ โพธิ์ถวิล, 2553) ได้ให้ความเห็นว่า ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและการศึกษาทำให้บุคคลมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่างๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากมักจะมีความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุมีผล และมีวิจารณ์ญาณ

2.3 ตำแหน่งในการรับราชการ แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน แตกต่างกัน โดยผู้วิจัยพบว่า บุคลากรทุกคนทำงานตามความรับผิดชอบของตนให้ดีที่สุด เพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่งทิวา สุดแดน (2547) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันของนักสังคมสงเคราะห์ใน กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม ผลการศึกษพบว่า ระดับตำแหน่ง ไม่พบความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อ

องค์การ และยิ่งสอดคล้องกับ ดนัย รังหอม (2552) ได้ศึกษาเรื่องความพร้อมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 ในการถ่ายโอนการจัดการศึกษาให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า สถานภาพทั่วไป (เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาและประเภทของสถานศึกษาที่ดำรงตำแหน่ง ผู้บริหาร) ต่างกัน มีความพร้อมในการถ่ายโอนการจัดการศึกษาให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล ในภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในทุกด้าน

2.4 ระยะเวลาในการรับราชการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน โดยผู้วิจัยพบว่า บุคลากรทุกคนทำงานร่วมกันเป็นทีม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในการทำงาน เพื่อให้งานประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ สเตียร์ (Steers, 1977, p. 96) ซึ่งกล่าวไว้ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน มีความน่าเชื่อถือพึงพาได้ขององค์กร และความรู้สึกว่างานมีความสำคัญ และความรู้สึกอื่นๆ ของพนักงานที่มีต่อองค์กร และยิ่งสอดคล้องกับ เกศรี ไชยเผือก (2548) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบ 2 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาวรนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 จำแนกตามตัวแปรคือ เพศ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานที่ศึกษาแตกต่างกัน มีการบริหารจัดการเพื่อเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ให้ข้อมูลที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มีการบริหารจัดการเพื่อเตรียมความพร้อมในภาพรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 รายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน โดยผู้วิจัยพบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวที่มีรายได้ต่างกันก็มีการเสียภาษีให้กับรัฐทุกช่วงรายได้ จึงมีความคิดเห็นว่า ไม่ว่าจะมีรายได้มากน้อยเท่าใด ก็มีความต้องการให้องค์กรของตนเองพัฒนาในทางที่ดีและยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับ สเตียร์ (Steers, 1977, p. 96) ซึ่งกล่าวไว้ว่า สถานะทางเศรษฐกิจที่จะมีผลกระทบต่อพฤติกรรมการณ์ซื้อของบุคลากร ได้แก่ รายได้ของบุคลากรนั่นเอง

2.6 คณะที่สังกัดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปี 2015 แตกต่างกัน โดยผู้วิจัยพบว่า บุคลากร

ของแต่ละคณะ ได้ปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยแห่งชาติ ฉบับเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะนันท์ ทองสุขงาม (2551) ได้ศึกษาเรื่องความร่วมมือในการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียน ตัวแบบการใช้หลักสูตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี พบว่า ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ที่ตั้งของสถานศึกษา และระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความพร้อมในการนำใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

การบริหารจัดการความร่วมมือของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ต่อการบูรณาการความร่วมมือสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ด้านที่มีความพร้อม คือ ด้านบุคลากร อยู่ในระดับมาก ด้านการบริหารทั่วไป ด้านหลักสูตร ด้านอาคารสถานที่ อยู่ในระดับปานกลาง และด้านงบประมาณ อยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง และมีการส่งเสริมให้บุคลากรได้ศึกษาต่อในสาขาวิชาเดียวกันตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ถึงปริญญาเอก
2. ควรเพิ่มงบประมาณให้เพียงพอกับความต้องการของแต่ละคณะที่จะใช้ในการบริหารตามแผนการพัฒนาในการบริหารการศึกษา
3. ควรปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตร และจำนวนหน่วยกิตให้มีความใกล้เคียงกับประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน
4. ควรมีอาคารเรียนที่มั่นคง มีความปลอดภัย เพียงพอกับการจัดการเรียนการสอน และให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อความสะดวกในการประสานงาน
5. ระบบการบริหารภายในคณะยังไม่สอดคล้อง ควรตระหนักถึงความสามัคคีและความมีมนุษยสัมพันธ์ของบุคลากร

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวควรสนับสนุนบุคลากรได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ ความสามารถของตนเอง ด้วยการมีนโยบายส่งเสริมให้บุคลากรได้รับทุนการศึกษาจากบรรดามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ได้ลงนามร่วมมือกันตามสัญญา (MOU) และองค์การสากลที่เกี่ยวข้อง

2. มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวควรเสนอปัญหาถึงกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำเสนอรัฐบาลในเรื่องการจัดสรรแก้ไขงบประมาณให้เหมาะสม

3. มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวควรมีการดำเนินโครงการแลกเปลี่ยน วิชาการกับประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน เพื่อพัฒนาระบบการเรียนการสอน และงานวิจัยทางวิชาการต่างๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการมีระบบการถ่ายโอนหน่วยกิจร่วมกัน

4. มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวควรจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมเพื่อก่อสร้างหอพักให้บุคลากรและนักศึกษา เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่บุคลากรในการเดินทางไปทำงาน และเพื่อความสะดวกแก่นักศึกษา

5. มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวควรมีบริหารที่มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ทำงาน และควรคำนึงถึงความสามัคคีและความมีมนุษยสัมพันธ์ของบุคลากรอาจทำให้เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานดีขึ้นมากกว่าเดิม

3. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของแต่ละคณะของ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว โดยเชิงคุณภาพซึ่งจะเป็นข้อมูลนำไปสู่การวางแผนจัดการศึกษาได้ต่อไป

2. ควรมีการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาลาว ต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3. ควรมีการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับคุณภาพการมีส่วนร่วมทางการศึกษา ของประชาชนต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

4. ควรมีการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

รายการอ้างอิง

- เกศรี ไชยเผือก. (2548). การบริหารการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบ 2 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2. พระนครศรีอยุธยา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา.
- กฤษดา ทองสังวร. (2540). ความพร้อมของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น จังหวัดอุดรธานี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ดนัย รังหอม. (2552). ความพร้อมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 1 ในการถ่ายโอนการจัดการศึกษาให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล. สกลนคร: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร.
- ทิพากรณ์ โพธิ์ถวิล. (2553). กลไกการบริหารระบบสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุไทย ในชุดโครงการวิจัยและพัฒนานโยบายระบบสวัสดิการสังคมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ปิยะนันท์ ทองสุขงาม. (2551). ความพร้อมในการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนตัวอย่างการใช้หลักสูตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ภัญญาถัก ลิทธิบุศย์. (2553). ความพร้อมในการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี. งานนิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

รุ่งทิวา สุดแดน. (2547). *ปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันของนักสังคมสงเคราะห์ในกรม
ประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม*. วิทยานิพนธ์
สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, บัณฑิต
วิทยาลัย,มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วรรณภา จันทร์ศรี. (2553). *ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัด
ฉะเชิงเทรา*. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2551).
*การศึกษาความพร้อมของสถาบันการศึกษาของไทยในการรองรับนโยบาย
การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน*.
กรุงเทพฯ: สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการ.

อนุชา ศรีวะโสธา. (2552). *ความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วน
ตำบลในเขต อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เทพสตรี.

David, C. W. (1930). *A Strategy of Change: Concepts and Controversies in
the Management of Change*. London: Cengage Learning EMEA.

Hodge, B.J. William P.A. & Lawrence M. G. (1996). *Organization Theory:
A Strategic Approach*. Upper Saddle River. NJ: Prentice hall.

Lingered, L. (1962). *Education Administration: Theory, research and
practice*. New York: Mc Graw-Hill.

Mckinsey. (1977). *In Search of Excellence Lesson From America's Best
run Companies*. New York: Harper and Row.

Ricky, W.G. (1993). *Organizational Behavior: Managing People and Organizations*. Singapore: Cengage Learning.

Steers, R.M. (1977). *Autecedents and Outcomes of Organizational Commitment Administrative Science Quarterly*, 2(22).
